

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de SA „Regia Apa Canal - Orhei”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă SA „Regia Apă Canal-Orhei” împotriva IMSP „Spitalul Raional Orhei”, cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată suportate în procesul civil, împotriva deciziei din 27 mai 2025 a Curții de Apel Nord

(Dosarul nr. 2rac-109/25

NR. PIGD 2-24019310-01-2rac-21102025)

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Judecătoria Orhei, sediul central, jud. A. Romanaș,
Curtea de Apel Nord, jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii

6 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de SA „Regia Apa Canal - Orhei”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Oxana Parfeni, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 19 februarie 2024, SA „Regia Apă Canal-Orhei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP „Spitalul Raional Orhei”, solicitând încasarea de la pârât, în beneficiul reclamantului, a sumei de 22 755,71 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând onorariul pentru asistența juridică acordată în cadrul unui proces civil anterior.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că, la 21 decembrie 2020, a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva IMSP „Spitalul Raional Orhei”, având ca obiect încasarea prejudiciului material în sumă de 335.514,24 lei.

3. Ca urmare a examinării cauzei în fond, Judecătoria Orhei, sediul central, prin hotărârea nr. 2c-157/2020 din 26 februarie 2020, a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Regia Apă Canal-Orhei”.

4. Nefiind de acord cu soluția pronunțată, reclamantul a declarat apel. În acest context, SA „Regia Apă Canal-Orhei” a contractat serviciile Biroului Asociat de Avocați „Partenerii Justiției”, reprezentat de avocatul Perțu Ina, în baza Contractului de asistență juridică nr. 76 din 15 iunie 2021.

5. Potrivit prevederilor contractului menționat, remunerația pentru serviciile juridice a fost stabilită sub forma unui onorariu fix de 6.000 lei pentru asistența juridică acordată (pct. 5.1), precum și a unui onorariu de succes în cuantum de 5% din suma totală încasată (pct. 5.2).

6. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2022, a fost admis apelul declarat de SA „Regia Apă Canal-Orhei”, fiind dispusă încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat de la IMSP „Spitalul Raional Orhei”.

7. Ulterior, IMSP „Spitalul Raional Orhei” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2022. Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2022, recursul a fost declarat inadmisibil.

8. În temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2022 și al încheierii Curții Supreme de Justiție din 27 iulie 2022, IMSP „Spitalul Raional Orhei” a executat benevol obligația stabilită, achitând suma de 355 514,24 lei în contul SA „Regia Apă Canal-Orhei”.

9. Reclamantul a menționat că, în cadrul procesului anterior, nu a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul pentru asistența juridică acordată în baza Contractului de asistență juridică nr. 76 din 15 iunie 2021.

10. Prin notificarea nr. 03-01 din 3 ianuarie 2024, SA „Regia Apă Canal-Orhei” a solicitat pârâtului achitarea benevolă, pe cale extrajudiciară, a sumei de 22 755,71 lei, avertizând totodată asupra posibilității inițierii unui litigiu în vederea recuperării silite a acesteia.

11. La 17 ianuarie 2024, reclamantul a recepționat răspunsul IMSP „Spitalul Raional Orhei”, exprimat prin scrisoarea nr. 02/01-16/48 din 16 ianuarie 2024, prin care pârâtul a considerat neîntemeiată solicitarea de achitare a sumei pretinse cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

12. În aceste circumstanțe, reclamantul a concluzionat că unica modalitate de recuperare a cheltuielilor de asistență juridică este adresarea cu o acțiune în instanța de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 23 iulie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată. S-a încasat din contul IMSP „Spitalul Raional Orhei” în beneficiul SA „Regia Apă Canal-Orhei” suma de 22.755,71 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în procesul civil. S-a încasat din contul IMSP „Spitalul Raional Orhei” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 960,18 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 8 august 2024, IMSP „Spitalul Raional Orhei” a declarat apel împotriva hotărârii din 23 iulie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul central, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii civile.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 27 mai 2025 a Curții de Apel Nord, s-a admis apelul declarat de IMSP „Spitalul Raional Orhei”. S-a casat integral hotărârea din 23 iulie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, după cum urmează: S-a admis parțial cererea de chemare în judecată

formulată de SA „Regia Apă Canal-Orhei” către IMSP „Spitalul Raional Orhei”, cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată suportate în procesul civil. S-a încasat din contul IMSP „Spitalul Raional Orhei” în beneficiul SA „Regia Apă Canal-Orhei”, suma de 9.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în procesul civil. În rest, acțiunea s-a respins.

16. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, fiind rezultatul unei aprecieri incorecte a materialului probator și al unei interpretări eronate a normelor de drept aplicabile, întrucât nu au fost stabilite și elucidate pe deplin toate circumstanțele relevante pentru justa soluționare a cauzei.

17. În contextul dat, instanța de apel a constatat că, deși reclamantul a prezentat contractul de asistență juridică nr. 76 din 15 iunie 2021 și înscrisuri privind achitarea sumei de 22.755,71 lei, din probele administrate rezultă că activitatea efectiv prestată de avocat în cauza civilă anterioară a fost evaluată de acesta însuși, prin raportul de activitate din 16 mai 2024, în sumă de 9.000 lei.

18. A reținut că, potrivit cadrului legal, cheltuielile de asistență juridică pot fi compensate doar în măsura în care sunt reale, necesare și rezonabile, iar simpla stipulare a unui onorariu de succes în contract nu justifică automat recuperarea integrală a sumei achitate.

19. În acest sens, instanța de apel a apreciat că suma de 22.755,71 lei este disproporționată în raport cu volumul și complexitatea activităților procesuale efectuate, astfel cum acestea rezultă din raportul detaliat al avocatului, care corespunde exigențelor legale privind justificarea cheltuielilor.

20. Totodată, instanța de apel a subliniat că, la determinarea quantumului compensației, urmează a fi avute în vedere criteriile precum complexitatea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, aportul acestuia la soluționarea litigiului și rezultatul obținut, elemente care, în speță, justifică acordarea unei sume mai reduse.

21. În consecință, a concluzionat că este întemeiată doar compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 9.000 lei, corespunzătoare activităților efectiv prestate și justificate, iar în rest pretențiile reclamantului urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

22. În ceea ce privește criticile apelantului referitoare la lipsa unor elemente formale ale documentelor justificative, instanța de apel a reținut că acestea nu sunt de natură să înlăture existența plății, având în vedere că transferul a fost efectuat prin mijloace electronice, iar semnarea facturilor

fiscale de către persoanele responsabile este reglementată de actele normative în vigoare.

23. Prin urmare, instanța de apel a constatat că soluția instanței de fond de a admite integral acțiunea este eronată, fiind necesară casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a cererii de chemare în judecată, în limitele sumei justificate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

24. La 21 octombrie 2025, SA „Regia Apă Canal-Orhei” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 27 mai 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

25. În motivarea recursului, a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material, întrucât instanța de apel a apreciat greșit circumstanțele de fapt ale cauzei și probele administrate, ajungând la o concluzie nejustificată privind reducerea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică.

26. Recurenta a susținut că între părți a fost încheiat un contract de asistență juridică valabil, care prevedea atât un onorariu fix, cât și un onorariu de succes în quantum de 5% din suma încasată, iar plata efectuată în temeiul acestuia, în mărime de 22.755,71 lei, reprezintă o cheltuială reală și efectiv suportată.

27. A menționat că instanța de apel, în mod neîntemeiat, a ignorat caracterul obligatoriu al contractului de asistență juridică și voința părților, reducând nejustificat suma pretinsă, deși aceasta rezultă din clauzele contractuale și din executarea efectivă a acestora.

28. Totodată, recurenta a indicat că instanța de apel a acordat o importanță excesivă raportului avocatului privind activitatea prestată, în care suma de 9 000 lei reflectă doar o parte a remunerației, fără a lua în considerare componenta onorariului de succes, care este expres prevăzută în contract și condiționată de obținerea unui rezultat favorabil.

29. În opinia recurenteii, reducerea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică de la 22.755,71 lei la 9.000 lei constituie o ingerință nejustificată în libertatea contractuală și în dreptul părții de a recupera integral cheltuielile suportate pentru apărarea drepturilor sale.

30. De asemenea, a susținut că instanța de apel nu a ținut cont de complexitatea cauzei, de volumul de muncă depus de avocat și de rezultatul

obținut, respectiv admiterea integrală a acțiunii în procesul anterior, aspecte care justifică pe deplin cuantumul cheltuielilor solicitate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

32. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

33. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

34. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

35. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

36. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia contestată cu recurs a fost notificată recurentei prin intermediul poștei electronice la 2 septembrie 2025, astfel că recursul depus la 21 octombrie 2025, este considerat ca fiind declarat în termen.

38. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

39. Potrivit cadrului legal și jurisprudenței constante, recursul nu constituie o a treia jurisdicție de fond, ci o cale extraordinară de atac destinată examinării legalității hotărârii instanței de apel în limitele erorilor de drept invocate. Prin urmare, simplele critici referitoare la aprecierea probelor sau dezacordul față de concluziile instanței inferioare nu pot fundamenta admisibilitatea recursului.

40. Analizând motivele invocate în recurs, Completul de judecată constată că recurentul susține, în esență, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, reducând nejustificat quantumul cheltuielilor de asistență juridică de la 22 755,71 lei la 9 000 lei, ignorând prevederile contractului de asistență juridică și caracterul obligatoriu al acestuia.

41. Totodată, recurentul invocă faptul că instanța de apel a apreciat eronat probele administrate, acordând o relevanță determinantă raportului avocatului privind activitatea prestată și omițând să ia în considerare onorariul de succes stabilit contractual, care ar justifica integral suma achitată.

42. Sub acest aspect, Completul reține că instanța de apel a examinat argumentele formulate de apelant și a verificat legalitatea hotărârii instanței de fond, reținând că, deși reclamantul a prezentat dovada achitării sumei de 22 755,71 lei, quantumul acesteia urmează a fi analizat prin prisma criteriilor de necesitate, realitate și rezonabilitate.

43. Or, potrivit art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică se compensează doar în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile, instanța având obligația de a verifica aceste criterii independent de voința contractuală a părților.

44. În acest context, instanța de apel a reținut în mod justificat că raportul asupra activității avocatului reflectă acțiunile procesuale efectiv întreprinse și valoarea acestora, stabilind suma de 9.000 lei ca fiind corespunzătoare muncii depuse și complexității cauzei.

45. Argumentele recurentului privind caracterul obligatoriu al clauzei de onorariu de succes nu sunt de natură să înlăture obligația instanței de a verifica proporționalitatea și rezonabilitatea cheltuielilor solicitate, întrucât libertatea contractuală nu poate conduce automat la obligarea părții adverse la suportarea integrală a unor cheltuieli excesive.

46. Totodată, critica referitoare la aprecierea probelor vizează aspecte de fapt și tinde la o reevaluare a materialului probator administrat în cauză, ceea ce exced limitele controlului exercitat în recurs.

47. Or, potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu reexaminează circumstanțele de fapt stabilite de instanțele inferioare, în lipsa demonstrării unei aplicări eronate a normelor de drept, situație care nu este incidentă în prezenta cauză.

48. Completul constată că recurentul nu indică o normă de drept material interpretată contrar practicii judiciare uniforme și nici nu demonstrează existența unor erori de drept în raționamentul instanței de apel, limitându-se la exprimarea dezacordului față de soluția pronunțată.

49. În ansamblu, motivele invocate în recurs nu relevă încălcări ale normelor de drept material sau procedural în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, ci tind la o nouă examinare a fondului cauzei.

50. Prin urmare, recursul declarat de SA „Regia Apă Canal-Orhei” este vădit neîntemeiat.

51. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de SA „Regia Apă Canal-Orhei” împotriva deciziei din 27 mai 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Oxana Parfeni

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu